

LXV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 24. April 1903.)

Udvalget har delt sig i *et Flertal* og *et Mindretal*.

Flertallet (Bærentsen, Goos, Gundersen, S. Jensen, Moltke-Bregentved, Møller, J. Rasmussen, Reedtz-Thott, Schultz, Sehested, Stilling og Sørensen-Egaa) udtaler, at under Landstingets Behandling af Loven om Menighedsraad er det fra Landstingets Flertals Side vedblivende hævdet, at man ikke vil gaa med til en endelig Ordning af Kirkens Forfatning eller af Dele af den, inden en Kirken repræsenterende Forsamling er hørt. Udvalgets Flertal klargjorde denne sin Stilling i den foreløbige Beretning og indbragte Lovforslaget om Nedsættelse af et Udvalg til at tage Spørgsmaalet om en Kirkeforfatning under Overvejelse. Det skal anerkendes, at det andet Ting, som tidligere havde afvist Nedsættelsen af en Kommission, er gaaet ind paa Tanken, men det stillede efter Ministerens Forslag som Betingelse den endelige Vedtagelse af Loven om Menighedsraad, altsaa netop den Forordning, som Landstingets Flertal havde udtalt sig imod. Som en særlig Grund, hvorfor en saadan Kommission ikke burde nedsættes, inden Menighedsraadet var indstiftet, anførte Ministeren, at kun ved dettes Hjælp kunde en Forsamling blive valgt, som

kunde siges at repræsentere Kirken, saaledes som det ogsaa var bleven krævet af Landemoderne. Uagtet en Del af Udvalgets Flertal ikke kan være enig i denne Betragtning, er det af alle erkendt, at en valgt Forsamling er at foretrække for en af Ministeren udnævnt. Udvalget har derfor søgt at finde en Løsning, som paa den ene Side skaffer det af Ministeren ønskede Organ til Foretagelsen af Valget til Stede, paa den anden Side ikke foregriber den Ordning, som skal være Genstand for det kirkelige Udvalgs Overvejelser. Indstillingen gaar ud paa, at der foretages Valg af Menighedsraad en Gang, saaledes at disse, som foreslaaet i Lov om Nedsættelse af et Udvalg til Overvejelse af forskellige kirkelige Spørgsmaal, kan vælge en Del af dette Udvalgs Medlemmer. Naar Valgperioden for disse Menighedsraad, som foreslaas forlænget til 6 Aar, er udløben, bortfalde de. Saaledes vil en endelig Ordning af Kirkens Forfatning eller af Dele af den ikke finde Sted, før Kirkens Røst er bleven hørt.

Men for at kunne bruge Loven om Menighedsraad, om end kun midlertidigt, mener Udvalget det rigtigt, at en Del Rettelser foretages i denne Lov.